ANUL III — No. 668 EDIȚIA ANTEIA LUNI și MARȚI 12—13 NOEMBRE 1890

Numěrul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administrației
Din **Județe** și **Streinětate** prin mandate postale

Un an în țară 30 lei; în streinětate 50
Șése luni „ 16 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numěrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevěrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numěrul 10 Bani

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas.*
Din **STREINĚTATE**, direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciuri la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul

UN NUMĚR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA: Strada Nouă, 10**

CABINETUL NEGRU IN ARMATA
Moartea Regeluĭ Olandeĭ
ALCOOLIZMUL
1886—1890
BALOTAGIILE DE IERI
Scupcina sêrbească
ALEGERILE DIN ITALIA
Din Iasi
PERINA MINUNATA
MORȚI și VII

Bucuresci 12 Noembre

Cabinetul negru în armată

De multe ori, poate de prea multe ori, ziarul nostru a avut să se ocupe de generalul Vlădescu. Speram că vom putea închide, cel puțin pentru un timp oare-care, pomelnicul greșelilor sale; dar se vede că este un ce făcut ca, abia am sfârșit cu una, să fim nevoiți a începe cu altele.

Și aci nu avem a face cu o restălmăcire de lege saŭ cu o neglijență, ci cu un fapt meditat, bine chibzuit, care ne arată, din partea Ministrului de rězboĭ, o tendință din cele maĭ autoritare.

De câte-va lunĭ deja ni se vorbea de un ordin circular prin care generalul Vlădescu intervinea într'un mod direct în distribuirea justiției militare. N'am voit să dăm credință acestor acuzări până când vom avea sub ochiĭ noștri textul acestuĭ ordin. Astă-zĭ orĭ-ce îndoială a dispărut în fața realitățeĭ. Iată cum se exprimă Ministrul de rězboiŭ în ordinul sěŭ circular cu Nr. 11033 din 20 August 1890, adresat șefilor de corp, în privința supraveghereĭ ofițerilor chemațĭ a funcționa ca judecătorĭ.

. . . . *Vě atrag atențiunea,* scrie Ministrul, *și asupra ofițerilor carĭ, chemațĭ în consiliurile de rěsboiŭ și de anchetă să judece și să aprecieze actele sěverșite de camarazii lor, aŭ luat deciziunĭ în detrimentul disciplineĭ, demnitățiĭ și caracteruluĭ militar; dovedind ast-fel, pe de o parte, slăbiciune saŭ ușurință, iar pe de alta, nepăsare de starea și viitorul instituțiuneĭ din care fac parte.*

Este bine ca asemenea ofițerĭ să fie cunoscuțĭ; și din acest punct de vedere vě rog să luațĭ informațiĭ și să 'ĭ notațĭ într'un memoriŭ și în privința conduiteĭ lor în așa împrejurărĭ.

Desfid ca, în arhivele orĭ-căreĭ armate civilizate din lume, să se găsească un act analog cu acest ordin circular.

El lovește fățiș în distribuirea nepărtinitoare a justițieĭ militare din care voește să facă o slugă plecată a Ministruluĭ de rězboiŭ.

El înființează în armata română un fel de cabinet negru, un sistem de cazierĭ judeciarĭ contra corpuluĭ ofițeresc.

Nu 'șĭ poate închipui cine-va o měsură maĭ corupětoare pentru armată.

Gândițĭ-vě care va fi pozițiunea unuĭ ofițer chemat a fi judecător militar, când el va fi expus ca sentința ce va pronunța să fie controlată și apreciată de șeful sěŭ de corp și de Ministru.

Care este hotărârea judecătorească în care un șef de corp saŭ un Ministru rěŭ voitor să nu poată găsi că cutare saŭ cutare ofițer a luat o deciziune în detrimentul disciplineĭ, demnitățeĭ și caracteruluĭ militar?

Prin ordinul circular al generaluluĭ Vlădescu se lovește principiul cel maĭ elementar, cel maĭ primordial al justițieĭ noastre militare, acela al *secretuluĭ verdictuluĭ.*

Conform legeĭ penale militare, nimenĭ nu are dreptul de a cunoaște care a fost opiniunea fie căruĭ judecător, atât maĭ puțin are dreptul de a'ĭ cere socoteală în privința moduluĭ cum a judecat. Din acest punt de vedere, judecătoriĭ militarĭ aŭ o mare asemănare cu jurațiĭ. Cum voește dar Domnul Ministru de rěsboiŭ ca să se aplice dispozițiа ordinuluĭ sěŭ circular? Legea nu o poate schimba; prin urmare nu 'ĭ rěmâne de cât a înființa un sistem de spionagiŭ și de delațiune prin care să se afle opiniunea fie căruĭ judecător militar.

Dacă nenorocita și strania idee a generaluluĭ Vlădescu s'ar aplica, justiția militară ar fi redusă la rolul unuĭ birou al Ministeruluĭ de rěsboiŭ, căcĭ fie care ofițer ce ar avea nenorocirea de a fi chemat să funcționeze ca judecător, ar fi silit să întrebe Ministerul cum să judece spre a nu cădea într'una din categoriile menite a figura în cartea neagră a șefuluĭ de corp.

In asemene condițiunĭ justiția militară nu maĭ există și ar fi mult maĭ practic ca sentințele să fie date de-a dreptul de Ministru.

Dacă generalul Vlădescu voește ca trecerea sa prin Ministerul de rězboĭ să rěmână legendară, ordinul sěŭ circular cu Nr. 11,033 va îndeplini această dorință. Pentru onoarea acesteĭ Țěrĭ și a armateĭ sperăm însă că se va găsi vr'un senator saŭ vr'un deputat care să ridice cestiunea și că Parlamentul va pune capăt uneĭ stărĭ de lucrurĭ care devine o primejdie pentru oștirea noastră.

S.

TELEGRAME

BERNA, 11 Noembrie.— Comisarul Kuenzli a telegrafiat Consiliuluĭ federal că s'a stabilit înțelegerea între delegațiĭ celor două partide la Bellinzona.

CHATELINEAU, 11 Noembrie.—O grevă a isbucnit la laminoarul Dordolot a căruĭ direcțiune a respins cererea lucrătorilor de a reprimi pe un fochist care fusese congediat.

RIO de JANEIRO, 11 Noembrie.— Dl. Demoradĕs s'a ales președinte al congresuluĭ Brasilian.

ST. PETERSBURG, 11 Noembrie.— Navigațiunea e suspendată din causa sloiurilor.

CAIR 11 Noemvrie. — Țarevicĭ, marele duce George și prințul George al Grecieĭ aŭ sosit. Eĭ aŭ fost primițĭ la sosire de Kedivul, de miniștri, de autoritățile militare engleze și de agențiĭ diplomaticĭ. Prințiĭ aŭ tras la consulatul Rusieĭ; s'aŭ așezat garde engleze și egiptene.

PARIS 11 Noemvrie.—Ziarele spun că Padlewski ar fi sosit la Londra.

Dl. Constans, ministru de interne, a primit marele cordon Osmanie.

RIO DE JANEIRO 11 Noemvrie.— Congresul a însărcinat o comisiune ca să studieze proectul Constituțieĭ republicane; el s'a amânat până atuncĭ când comisiunea va putea să'șĭ presinte raportul.

NEW-YORK 11 Noemvrie. — Un mare edificiu cu patru etage în Jersey-City, aparținând caseĭ Wells Furgo & C-ie s'a dărămat de dimineață. Un lucrător a fost omorît, doĭ-spre-zece aŭ fost rănițĭ.

ROUEN 11 Noemvrie.—Monumentul luĭ Gustav Flaubert a fost inaugurat solemn astă-zĭ.

1886—1890

Colectiviștiĭ roșiĭ din Botoșanĭ aŭ găsit imitatorĭ în colectiviștiĭ albĭ din Piatra.

Adamescu este demnul școlar al defunctuluĭ Gheorghe Hasnaș.

Generalul Gheorghe Manu, astă-zĭ Prim-Ministru și Ministru de Interne, a protestat cu energie, ca membru al opozițiuneĭ unite, contra alegereĭ comunale făcută la Botoșanĭ **în ziua de două Noemvrie 1886.**

Actualul Ministru de Interne nu poate să fi uitat acea scandaloasă alegere în care secretul votuluĭ nu a fost respectat, căcĭ buletinele de vot eraŭ tipărite pe hârtie albastră, pe când plicurile birouluĭ eraŭ de hârtie albă subțire.

Actualul Ministru de Interne nu poate să fi uitat indignațiunea generală ce a provocat confirmarea aceleĭ murdare alegerĭ de către Ion C. Brăteanu, atuncĭ Prim-Ministru și Ministru de Interne. Prin acest fapt, fostul Mare Vizir a perdut dreptul de a protesta contra uneĭ alegerĭ sěvârșită prin fraudă saŭ violențe.

Alegerea făcută la Piatra **în ziua de patru Noemvrie 1890** *este identică cu cea de la Botoșanĭ.*

O singură mică deosebire:

Defunctuluĭ Gheorghe Hasnaș îĭ plăcea coloarea albastră, pe când luĭ Adamescu îĭ place cea vânătă.

Alegerea de la Piatra s'a făcut **în ziua de patru Noemvrie 1890** *cu buletinele de vot tipărite pe hârtie groasă și vânătă, și prin urmare secretul votuluĭ nu a fost respectat.*

Nicĭ eŭ nicĭ nimenĭ nu am fi gândit a face pe Ion C. Brătianu rěspunzětor de modul murdar cu care s'a fabricat alegerea **de la 2 Noembrie 1886**. *Confirmarea ce fostul Ministru de Interne a dat aceleĭ alegerĭ constitue într'un mod vědit complicitatea sa la frauda comisă.*

Departe de mine ideia de a face pe Generalul Manu rěspunzětor de faptul necinstit comis de Adamescu și sunt convins că actualul Ministru de Interne va casa fără șovăire alegererea murdară săvârșita la Piatra **In ziua de patru Noembre 1890.**

Alègětoriĭ din opoziție, scepticĭ și fără incredere în guvernul actual, nicĭ nu aŭ protestat ministeruluĭ contra fraudeĭ comise în acea alegere.

Eŭ, cu toate decepțile pe care le-am încercat până acum, sunt optimist și am convingerea că Generalul Gheorghe Manu va sili pe Pietrenĭ să strige:—Avem in București un Ministru de Interne onest și imparțial.

Buletinul vinăt al luĭ Adamescu l-am depus astă-zĭ la ministerul de Interne.

A. V. B

Balotagiile de erĭ

Iașĭ

Votanțĭ 766
Lista guvernamentală **415** aleasă
Lista liberală 234
Lista radicală 108
Voturĭ anulate . . . 9

La primul scrutin voturile se împărțiseră ast-fel:

Guvernamentaliĭ: 355; liberaliĭ: 265; radicaliĭ: 122.

Guvernamentaliĭ aŭ câștigat decĭ (cum? nu's întreabă, când e Sandu Rășeanu prefect de poliție) 60 de voturĭ; liberaliĭ aŭ pierdut 31 de voturĭ și radicaliĭ aŭ pierdut 14.

Ploești

Votanțĭ 458
Lista Stanian . . . . **238** aleasă
Lista anti-colectivistă 194
Lista Filipache . . . 26

Turnu-Severin

A reușit *lista D-luĭ Ilariŭ Isvoranu* cu **106 voturĭ,** căcĭ altă listă n'a fost.

Târgoviște

Votanțĭ 165
Lista liberal-conserv. **89** aleasă
Opoziția 76

Pitești

Votanțĭ 149
Lista cameleonuluĭ Rădulescu . **95** aleasă
Lista liberală 52
Anulate 2

D. Comăneanu și amiciĭ sěĭ 'șĭ-aŭ retras lista.

Moartea Regeluĭ Olandeĭ

LOO, 11 Noembrie. — Erĭ seara slăbiciunea Regeluĭ era atât de mare în cât a trebuit să se cheme prin telegraf doctorul Roessingh de Deventer, de oare-ce erea imposibil să vie imediat mediciĭ regeluĭ din Haga saŭ din Leyden Regina împreună cu mediciĭ Vlaanderen și Roessingh aŭ petrecut toată noaptea la căpătâiul Regeluĭ. M. S. și-a dat ultima suflare pe la 5 ore dimineața.

Alegerile din Italia

ROMA, 11 Noembrie. — Se cunosc până în acest moment (miezul nópțeĭ) rezultatele parțiale ale alegerilor în 39 colegiĭ din 135; guvernul a avut mare majoritate. Printre colegiile cunoscute unde aŭ reușit guvernamentaliĭ contra radicalilor până acu sunt: Cremona, Bari, Catana, Ancona, Rovigo, Pesara, Genua, Lecce, Lucqua, Bolonia, Livvurno și Palermo. In colegiul I al Romeĭ prevalează patru candidațĭ guvernamentalĭ; la scaunul rezervat minorităței până acu e favorizat D. Barziloĭ.

FRANȚA

După „le Matin“ va fi contractat un noŭ împrumut de 700 milioane pe la 10 saŭ 12 Ianuarie.

Dl. Douville Maillefeŭ a depus în Cameră un proiect de organisare a apărăreĭ coastelor, de creare de nouĭ forturĭ înaintate înaintea cetăților Cherbourg și Bonifacio și de reducere a prefecturilor maritime la treĭ. Brest, Chebourg și Toulon.

Ministru agricultureĭ a interzis, din causa frigurilor aphtoase, intrarea vitelor bolnave din Belgia.

Se zice că exportatoriĭ Germanĭ sunt aceĭ carĭ aŭ trimis vite bolnave prin Belgia.

Deputatul Jamais a propus a impune un timbru de 50 centime de o mie de francĭ pentru or ce operațiune de bursă și pentru fie-cere din participanțiĭ transacțiuneĭ. Bancherul Louis Cohen din Anvers e desemnat ca delegat francez în comitetul de control pentru valorile Argentine.

Camera syndicală de grâne și făină din Paris, emoționată de měsurile anunțate de ministrul de rězboiŭ privitoare la aprovisionările câmpuluĭ întărit al Parisuluĭ a declarat că concentrarea a 600 miĭ quintalĭ de făină nu poate fi făcută într'un an, după cum proiectează ministru, fără a produce o mare turburare în comerciŭ și fără a provoaca urcarea.

ALCOOLIZMUL

II

Am arătat în precedentul nostru articol cât de falșă e credința în bine-făcătoarele efecte ale alcooluluĭ. Profesorul *Bunge* susține și cu dovezĭ temeinice, că bĕuturile spirtoase nu numaĭ că nu's folositoare dar sunt și vătěmătoare. Statistica societăților engleze de asigurare pe viață a stabilit că durata medie a vieţeĭ e maĭ lungă la aceĭ ce s'abțin cu desăvârșire de alcool de cât la bĕutoriĭ cumpătațĭ.

Dar dacă bĕuturile spirtoase luate cu měsură vatămă atâta apoĭ abuzul ce se face de ele dă naștere mizerieĭ celeĭ maĭ marĭ în lume. Aceasta s'a dovedit de atâtea și atâtea orĭ că ne putem mărgini a cita numaĭ lucrurĭ cunoscute.

Este cunoscut că omul ce se dedă alcooluluĭ devine maĭ brutal, maĭ crud, maĭ sensual, defect etiiceste, mincinos, viclean; este cunoscut că dacă nu încetează cu abuzul, otrăvirea cronică a creeruluĭ devine din ce'n ce maĭ gravă, delirul devine continuŭ și bolnavul orĭ se sinucide, orĭ moare după un delir orĭ sfârșește ca idiot într'o casă de alienațĭ.

Că datinile cele frumoase ale unuĭ popor degenerează, că viața de familie se zdruncină cu totul, că bețivul e împins la escese sexuale, cine nu știe toate acestea?

Este cunoscut că abuzul de bĕuturĭ alcoolice dă naștere la o armată întreagă de bolĭ, că nicĭ un organ al corpuluĭ nostru nu e crutat de efectul lor distrugětor. Mediciĭ englezĭ aŭ arătat că chiar jumătatea tuturor boalelor e pricinuită de alcool; d'asemenea, maĭ toțĭ mediciĭ sunt unanimĭ în a susține că multe din boalele de nervĭ câștigate prin bĕutură — de la nervositatea cea maĭ ușoară până la nebunie — sunt în mare grad ereditare. Intre 300 de copiĭ idioțĭ aĭ căror părințĭ aŭ fost scrupulos căutațĭ în privința sănătățeĭ și a feluluĭ lor de traiŭ, s'aŭ constatat 145 aĭ căror părințĭ eraŭ bețivĭ.

Tot așa de cunoscut e raportul ce există între beție și crimă. Judecătoriĭ, poliția, directoriĭ penitenciarelor în maĭ toate Statele civilizate, sunt de acord că 70—80 la sută a tuturor crimelor se datoresc abuzuluĭ ce se face de bĕuturĭ spirtoase.

După o statistică făcută în 120 de închisorĭ germane, s'a constatat că din toate crimele de omor (la 32,837 de osindițĭ) 46 la sută s'aŭ sěvêrșit criminaluĭ fiind în stare de beție.

Dintre toate osândirile pentru faptul de lovire se datoreaŭ alcooluluĭ 63%, pentru faptul de rănire gravă 74%, pentru opunerea contra ordineĭ publice 76%, și pentru delicte contra moraleĭ 77%.

Dintre toate familiile *scăpătate* care primesc ajutoare din fondurĭ publice 75% aŭ ajuns în această mizerie din pricina patimeĭ pentru bĕutură a capilor lor, în Paris și Geneva 80%, în Germania 90 la sută!

Este cunoscut maĭ departe că'n cele maĭ multe State civilizate 20—40 la sută dintre nebuniĭ de sex masculin aŭ de mulțumit alcooluluĭ, după părerea alieniștilor, încă,

grozitoarea lor soartă. Pomenim că o parte însemnată a desparţeniilor — în Danemarca 25 la sută — şi a tuturor sinuciderilor — în Anglia 30 şi'n Rusia chiar 40 la sută — sunt o consecinţă a beţiei.

Singur numai în Statele-Unite ale Americei de Nord — aşa scrie ministrul *Everett* — consumul spirtoaselor în 1860—1870, a impus naţiunei o cheltuială directă de 3 miliarde şi una indirectă de 600 milioane de dolari; a nimicit 300,000 de vieţi, a trimis în asilurile pentru săraci 100,000 de copii ş'a aruncat în temniţă cel puţin 150,000 de oameni. A cauzat 2000 de sinucideri, a făcut 20,000 de văduve şi un milion de orfani!

Pentru cele mai multe dintre statele Europene rezultatul unei asemenea statistice ar fi cu mult mai nefavorabil. Şi să nu uităm: numai partea cea mai mică a mizeriei este cea care găseşte loc în rubricele statisticei. De la primul pahar până la alienaţie, până la crimă, până la desperare şi sinucidere, mai sunt mii de trepte ale mizeriei; în analele statisticei găseşte loc numai acela ce a scoborît şi cea din urmă. Să nu mai uităm că fie-care dintre aceşti nenorociţi mai sfarmă şi fericirea altora. Câte familii sdruncinate, câte mâhniri, câte lacrimi de nevinovaţi ce sufer, câte dureri despre care nici o cunoştinţă nu străbate în biroul de statistică!

Şi acum să nu ascundem capul în nisip ca struţul. Cifrele vorbesc, ele sunt destul de elocuente şi icoana ce ne înfăţişează este întristătoare fără seamăn. Să ne gândim acum la noi unde toată viaţa publică se consumă numai în lupta de partid, unde totul e atât de liniştit şi de paşnic la suprafaţă, de ai crede că nimic nu lipseşte poporului nostru, dar care la rădăcină e bolnav în gradul cel mai îngrijitor. Să ne gândim acum la noi unde cu drept cuvânt nu străbate nici o ştire până la biroul de statistică nici chiar despre acela care a scoborît şi cea din urmă treaptă a mizeriei—pentru simplul motiv că din nenorocire, n'avem un asemenea birou—şi vom înţelege tot pericolul şi dezastrul de care suntem ameninţaţi.

Şi nu prepară oare la noi mai mult poate de cât în altă parte, un câmp cu deosebire favorabil efectelor distrugătoare ale alcolizmului, munca escesivă şi intremarea puterilor la clasele de jos mai numai prin băutură, cunoscutul lor traiu nehigienic şi hrana cea proastă şi ne'ndestulătoare?

Şi încă partea economică a chestiunei! In Europa se întrebuinţează în unele regiuni ½ din cerealele culese la fabricare de alcool. Dacă am lua în termen mediu numai $^1/_{10}$, aceasta ar însemna totuşi că $^1/_{10}$ din populaţia ce se îndeletniceşte cu munca câmpului se ocupă indirect cu fabricarea de băuturi spirtoase; lucrătorii de pământ însă formează cu mult mai mult de cât ½ din întreaga populaţiune europeană. Considerând mai departe că întinse regiuni sunt cultivate cu vii, că viile se îngraşă c'un material ce se sustrage altor câmpuri; considerând că la productorii de alcool trebue să numărăm şi pe acei ce se ocupă cu fabricarea de unelte şi de maşini agricole, pe toţi comercianţii şi întrepositarii care aŭ de a face cu distribuirea băuturilor spirtoase precum şi toată acea numeroasă armată a cârciumarilor, a chelnerilor şi a chelneriţelor, trebue să recunoaştem că: O foarte însemnată parte—a zecea poâte—a întregei omeniri civilizate munceşte cu sudoarea feţei sale, an cu an, zi cu zi, fără repaus spre a produce şi a distribui otrava, spre a consuma cu toţii, spre a cheltui muncă în zadar, a deşerta pungile, a umplea azilurile, spitalele, casele de sănătate, închisorile!

Să fie oare asta intradevăr cea mai vrednică îndeletnicire pentru popoarele civilizate?

Nacolobi

DIN IAŞI

Comitetul teatrului Naţional pare a se fi înbunătăţit prin numirea d-lor Xenofon Gh orghiu şi A. C. Cuza, în locul d-lor Grigoriu şi C. P. Constantiniu.

Ceia ce regretăm, este că aceste numiri nu s'aŭ făcut înainte de a se face angajamentul artiştilor cum şi întocmirea repertoriului.

*

D-rul Leon, profesor de Universitate, a pus sub presă o lucrare importantă; *„Călăuza Zoologului.“*

Prefaţa acestei cărţi va fi scrisă de d-nul Grigorie Cobălcescu.

*

Desordinele ce s'aŭ ivit la şcoala tehnică aŭ încetat. Elevii clasei a IVa, care se puseră în grevă, aŭ reînceput cursurile.

*

Liberalii-uniţi aŭ lansat Sâmbătă un manifest către alegătorii colegiului I.

Comitetul executiv al liberalilor, respunde prin acest manifest la apelul radicalilor şi explică de ce n'aŭ primit propunerile de alianţă ale radicalilor.

*

Radicalii aŭ avut sâmbătă o întrunire în sala Pastia. Aŭ vorbit d-nii major Manolescu, Cătănescu, Panu Bădăren şi Macry.

Redactorul „Drapelului,“ d. Roman, a vorbit şi d-sa în numele liberalilor programişti, desaprobând manifestul liberalilor uniţi şi declarând că va vota cu radicalii.

*

D-nul Al. Bădărău, profesor la Alexandru-cel-Bun, protestă energic contra îndrăznel d-lui Saudu Raşcan care a fost la gimnaziul Alexandru-cel-Bun pentru a solicita voturi în favoarea listei sale.

Şi e de notat că la acest gimnaziu toţi, *dar toţi*, profesorii sunt adversarii guvernului actual.

*

Cu ocazia balotagiului colegiului I, care s'a făcut sub aceeaşi presiune administrativă, Bancherul Israil Haim Daniel şi fiul sĕu aŭ fost aduşi la vot de secretarul comisiei despărţirea II-a.

Informaţiuni

Guvernul va depune pe biuroul Camerei chiar a doua zi după deschidere, bugetul general pe 1891—92.

Liberalii-naţionali sunt decişi, ca peste câte-va zile, să ţie în capitală o mare întrunire publică, la care va asista tot contingentul lor din ţară.

Aflăm că între d. General Racoviţă, comandantul corpului al III de armată din Galaţi, şi d. General Radovici, comandantul corpului al IV din Iaşi, ar fi avut loc o altercaţiune destul de violentă, pornită, fireşte, din pricina alegerilor comunale.

In urma cererei făcută de spitalul militar din Bucureşti, Ministerul de resbel a telegrafiat urgent institului Koch din Berlin pentru a trimete remediul contra *oftičei*. Profesorul Koch respunzĕnd că a expediat acest remediŭ, peste câte-va zile vom putea să asistăm la inoculaţiunile ce se vor practica în spitalul militar sub direcţiunea eminentului profesor de terapeutică de la facultatea noastră de medicină d. dr. Z. Petrescu. Aceste inoculaţiuni se vor face atît asupra numeroşilor soldaţi tuberculoşi ce sunt reţinuţi în spital pentru acest scop, cât şi asupra numeroşilor particulari ce zilnic vin, impacienţi d'a 'şi găsi vindecarea atât de mult aşteptată.

In armata noastră, ca în toate armatele europene, tuberculosa făcând devastări printre rîndurile soldaţilor, se înţelege că experienţele ce se vor începe la spitalul militar vor avea o importanţă capitală. Aşteptăm dar cu impacienţă aceste experienţe, despre cari vom vorbi la timp cititorilor noştri.

Cunoscutul şi minunatul primar al oraşului Mizil, a venit în Bucureşti spre a prezinta d-lui ministru de Interne o petiţiune iscălită de 194 de alegători, în care se spune că bine a făcut primarul Mizilului de a amânat alegerile de la 4 Noembrie.

La direcţia căilor ferate s'aŭ început studiele pentru crearea liniei ferate Bucureşti—Olteniţa.

Domnii Clinceanu şi Panaitescu, membrii în consiliul judeţean de Ilfov, aŭ fost însărcinaţi să facă o anchetă în conturile de gestiune ale vechiului comitet.

D-nul Inspector financiar Constantinescu va asista pe d-nii Clinceanu şi Panaitescu.

Ştiri Telegrafice

BERLIN, 10 Noembrie.—Se asigură că remediul doctorului Koch va fi fabricat pe viitor în toate institutele Statului, doctorul Koch a lăsat Impĕratului dispoziţiunea acestui remediŭ. Cantitatea necesară pentru stabilimentele scinţifice şi spitaluri nu va putea fi furnizată înainte de două luni.

„Bulletinul Armatei“ publică un ordin al Impĕratului decretând mai multe mĕsuri destinate a grăbi instrucţiunea elevilor din instituţiunile militare destinaţi de a deveni oficeri.

„Kreuzzeitung“ află că după prestarea jurământului a recruţilor gardei, Impĕratul a pronunţat un discurs în care apreciază situaţiunea pacifică în străinătate. A făcut apoi alusiune la inamicul interior care nu poate fi învins de cât pe târâmul religiunei creştine; nu poate să fie bun soldat, dacă nu e în acelaş timp şi bun creştin.

COLONIA 10 Noemvrie. — „Gazeta de Colonia“ zice că în Rusia meridională, mai cu seamă în districtul militar a Odesei, s'a ivit printre soldaţi o ophtalmie care ia proporţiuni îngrijitoare.

Alegeri pătate

Piatra-N. 8 Noemvrie 1890.

Când v'am schiţat în ultima'mi scrisoare, pe d. Mihai Adamescu, se vede că am avut un moment de uitare: miam închipuit—cu toate că am pretenţia de a'mi cunoaşte ţara—că ministrul de interne, citind cele arărate de mine, va simţi că, a nu lua nici o măsură, însemna a se face solidar cu nişte fapte, pe cari ori-ce om cinstit trebue să le osândească din adâncul sufletului sĕŭ.

M'am înşelat..... şi cu toate aceste iar scriŭ.

Adamescu, departe de a fi aşezat la locul ce merită, este azi din noŭ.... *ales* şi va fi confirmat, probabil, pe un noŭ period de patru ani ca primar al Petrei.

Că colegiul I de Piatra l-a ales, nu mĕ mir. Cum să nu'l aleagă, când, din 139 alegători înscrişi, jumĕtate sunt funcţionari şi cel puţin jumĕtate din ceilalţi, oameni cu diferite interese pe la primărie.

Ne fiind vorba de simpatii şi merite personale, iţi este uşor să te alegi, când ai tot aparatul administrativ la îndămână, când prefectul e un om, care, pentru a fi lăsat să 'şi facă trebuşoarele, e în stare să dea administraţia chiar pe mâna unui om mai rĕŭ de cât Adamescu.

Aşi fi tăcut deci, dacă Mihai Adamescu, pietrarul, cărămidarul, bazaltistul comunei noastre, reuşea pur şi simplu, prin simplele ingerinţe cunoscute şi practicate de toţi politicianii tuturor regimurilor. Dar când un om ca acesta mai are cinizmul de a recurge la o adevĕrată hoţie electorală tipărind lista sa pe buletine colorate, nu'mi pot stăpâni indignarea şi daŭ revoltei mele glas, pentru că, în faţa unei asemenea infamii, sunt sigur că d. General Manu se va deştepta.

Da, domnule Prim-ministru, candidatul, pe care d-voastră il ajutaţi, a exercitat asupra prea blajinilor noştri alegători şi cea mai infamă dintre toate presiunile, aceea în contra căreia d-v, pe timpul opoziţiunei-unite, aţi luptat din rĕsputeri şi cu cea mai dreaptă indignare.

Anexez la această scrisoare unul din buletinele guvernamentale şi vĕ rog, domnule redactor, sâ-l ţineţi la dispoziţia d-lui general Manu.

Buletinul e tipărit pe hârtie groasă şi vânătă şi a fost fabricat în Bucureşti, căci aici lucrul s'ar fi putut afla înainte de alegeri.

Incă o vorbă şi închei.

La colegiul I aŭ fost trei liste: Cea vânătă cu d. Adamescu, avĕndu-l pe d sa în cap; acea a colectiviştilor, începĕnd cu D. Dornescu, şi o a treia, alcătuită de d. căpitan Palladi şi având numai două nume schimbate din lista liberală. Cea d'ântĕiŭ a obţinut 71 voturi, cea de a doua 42 şi a treia 24.

Dacă s'ar unifica voturile, succesul lui Adamescu s'ar datora la 3 voturi de majoritate: 71 contra 66.

Voiŭ reveni în curând.

De pe Cozla

Scupcina Sêrbească

BELGRAD 10 Noemvrie.—Scupcina a început discuţia raportului comisiunei pentru verificarea titlurilor; şefii partidului liberal aŭ contestat legalitatea chiar a actului alegerilor. Victoria electorală a radicalilor n'are nici o importanţă de oare-ce fie-care guvern are mijloace de a-şi crea o majoritate prin o oare-care aplicare a legilor. Oratorii partidului parlamentar aŭ respuns că vechile guverne nu obţinuseră o majoritate de cât prin forţă! această majoritate nu er a expresia voinţei naţiunei.

DUBUT DE LAFOREST

Perina Minunata

Când se'ntoarse acasă baronul Gustav de Monistrol, dimineaţa pe la ceasurile 3, era vesel par'că fusese la nuntă.

Felix, feciorul, zise:

— Domnul baron e foarte vesel?

— Da, foarte vesel!... Du'te de te culcă.

Şi, cum rĕmase singur, tânĕrul stĕpân desfăcu binişor o hîrtie de mĕtase plină cu pĕr de femei. Era de toate feţele, negru, bălan, castaniŭ, roşu. Lua, între degete, unu câte unu, il ridica în dreptul lămpi şi'l zîmbea cu cochetăriile, cu privirea dulce, cu mina unei mirese al cărui ochi scapără şi se măresc când vede bogăţia darurilor de nuntă.

Gustav deschise o cutie căptuşită cu atlaz, luă din'tr'însa o perină cu dantele albe scumpe, brodată cu armele lui, şi din care ieşaŭ mii de probe de pĕr de femei. Se uită la ele, le mirosi, le sărută şi vîrî apoi şi comoara pe care o adusese acum. Vai! dantelele nu se umflaŭ, perina sta tot turtită,,fiind-că trebue multe fire de pĕr ca să umpli o perină de cap chiar un puiŭ mititel.

— Nici o dată nu o să am atâta pĕr! zise el supĕrat. Dar dacă aş încerca?

Monistrol se luptă cu ispita, şi indată ce se puse în pat începu să se gândească la fel de fel de mijloace cum ar putea să umple perina damelor.

Bietul Gustav! El, care intr'o vreme era aşa de vesel, aşa de amabil, acum era trist din pricina ideii lui! Nu'l mai vedea nimeni la club; nu se mai ducea pe la prieteni, şi umbla singur, de seara până dimineaţa, frământat nu de o bulimie a simţurilor, ci numai de dorinţa de a avea un fir de pĕr. Oh! ce meserie e şi urmărirea femeilor! Câte supărări! câte afronturi! Peste zi, Monistrol bătea cafenelele şi berăriile, dobîndea de la casieriţe şi de la chelneriţe câte un fir de pĕr; cum se insera, se învîrtea pe lângă staţiile de omnibuse, se ruga: „Doamnă, dă'mi te rog, un fircel de pĕr de al d-tale.“ Pe urmă, pîndea când ieşaŭ fetele din prăvălii, le cerea şi lor, auzea glumele ucenicelor, ameninţările cusutoreselor mai vîrstnice, insultele bĕtrînelor şi bine cuvinta cea mai mică ofrandă. Apoi, noaptea, în frac, circula prin culisele teatrelor, şi de la Odeon până la Opera şi la Ambigu, cerea actriţelor şi dănţuitoarelor un fir de pĕr, numai un fircel. Femeile rîdeaŭ

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“. 18

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XI

Unde maiorul Campayrol cercetează

— Nu te supĕra. Se ştie că eşti tovarăş vesel. Dar eşti aprins.

Adevĕrul e că faţa Linusinului era veselă peste mĕsură.

— Ce avem de mâncare, meştere strică sos? întrebă Campayrol.

Şi pe când întreba se uita prin tingiri.

— Lucruri bune! zise gironnet rîzĕnd.

— Ce?

— O supă cu varză d'ocamdată.

— Apoi?

— Un crap à la chambord. E gătit intr'adins pentru d-ta.

— À la Chambord, sapreminette! Apoi?

— Iepure iahnie. L'a trimis Pourçain.

— Tot pentru mine?

— Fasole cu jigo şi cu salată.

— Bun de tot, dragă gironnet.

— Ce bei, maiorule?

— Un păhăruţ de absent. Victurnien n'a venit?

— Trebue să vie curând. Sunt şase ceasuri şi un sfert!

— Cum o veni să mi'l trimiţi!

— Bine!

Abia apucase maiorul să se pue la masă şi intră un tânĕr nalt galben, uscat, ca o prăjină de lung, spin, macar că trecuse de 30 de ani şi îmbrăcat cu o jachetă lungă lustruită şi roasă.

Se cunoştea că e slujbaş.

Şi în Preuilly numai un om putea fi ca el şi anume ajutorul notarului.

Victurnien Sagot, fiind prea sărac ca să'şi cumpere un studiŭ de notar, îşi mărginea ambiţiunea la funcţiunea de prim ajutor pe vecie, a cărui leafă adăogată cu micile trebuşoare ce mai făcea pe seama lui îi îngăduiaŭ să trăiască la Soarele de aur, alături cu perceptorul şi cu cotarul comunal, flăcăi ca şi dânsul şi ca maiorul.

Altfel bun băiat, îndatoritor şi cinstit, care se bucura de încrederea ţăranilor şi le ţinea loc de avocat şi de samsar.

— Bei un absent, Victurnien? zise maiorul.

— Tocmai d-ta, doctore, sfătueşti astfel de otrăvuri?

— Atunci ia o maderă!

— Aşa mai merge! Eşti mare şi generos, maiorule.

— Gironnet, adă o maderă! strigă Campayrol.

— Ai fost undeva azi, doctore?

— Da.

— Nu te superi dacă te întreb în ce loc?

— La Breuil.

— Ai mâncat bine?

— Minunat, saperlotte! Contele este un rafinat şi jumĕtate.

— Cu cât cheltueşte el!

— Ce vrei să zici, Victurnien?

Spinul zise mai încet:

— Nu e nimeni aici ca să ne auză... unde aleargă prea mult îşi frînge gâtul, maiorule.

— Dacă vorbeşti în pilde...

— Focul e bun numai dacă ţine mult!...

— La dracu! vorbeşti numai în proverbe.

— Mĕ înţelegi d-ta destul de bine.

— Ba zĕŭ! nu!

— Dacă eŭ câştig o mie şi cinci sute de franci pe an, adică zic d'o pildă numai, şi dacă cheltuesc două mii la Soarele de aur, d-ta plăteşti deosebirea?

— Vrei să zici că contele e înecat în datorii?

— Toată lumea ştie asta, şi d-ta chiar.

— Aşi! oamenii ăştia sunt ca pisicile, zise Campayrol ca să'l aţâţe, le arunci în aer şi cad tot pe picioare cad.

— O fi!

— Le pică din nori câte o moştenire!

— Nu ştiŭ de la cine ar putea să moştenească d. Vaunoise.

— Poate să se însoare cu o fată cu zestre mare.

— Ar fi bine....

— Ce vîrstă îi dai?

— Contele Filip de Vaunoise s'a născut în Breuil în ziua de 20 Iunie 1835. Azi avem 8 Noemvrie 67. Prin urmare, are azi trei-zeci şi doi de ani şi şase luni.

— Drace! Ce ţinere de minte ai Victurnien!

— Meseria mĕ face aşa! zise ajutorul de notar.

— In sănătatea d-tale! zise doctorul.

— In sănătatea d-tale! zise şi Victurnien.

— Va să zică d-ta, Victurnien, crezi că contele o să scape cu greŭ?

— E dus pe copcă.... poate numai să se întâmple o minune....

— Vorbă să fie. Cunoşti bine pe d-na de la Roche-Villars?

— N'am păzit curcile cu ea, însă dacă vrei să zici că 'i cunosc hotarele moşiilor ei şi câtă avere are... da, cam o cunosc.

— Ea nu are nici o încurcătură, Victurnien?

— Ea este altă mâncare de peşte... zise ajutorul notarului cu un ton de admiraţie mare.

— Cam cât crezi să fie venitul ei?

— Nu pot să ştiŭ.

— Dar?

— Are proprietăţi peste tot locul. Maiorul vorbi mai încet.

— Ştii că Vaunoise s'ar drege dacă ar pune mâna pe averea ei.

Victurnien dete din cap.

— Prostii! zise el.

— Pentru ce?

— N'are să jumulească el puica.

— Nu se ştie.

— Ba se ştie.

— Cum aşa?

— Nu'i nici un aşa, însă eŭ în prostia mea 'mi zic că lucrul ăsta nu se poate cum nu se poate împerechia luna cu soarele.

— Drace!

— Ştii d-ta, când îţi puşca prea sus, glonţul nu inemereşte.

Maiorul ştia aproape ce voia.

De aceea 'şi mască bateriile.

— Contele nu 'mi-a spus nimic din ce vrea să facă, zise el. Eŭ mĕ gândeam că aşa ceva 'i ar trebui lui.

— Negreşit... negreşit... şi mie 'mi-ar trebui o moştenitoare care să aibă numai două mii de livre venit pe an. Aş avea cel puţin o pâine asigurată, însă e departe de la dorinţă şi până la realizare...

— Vorbeşti ca un înţelept, Victurnien.

— Vrei să'ţi spun pĕrerea mea, intre patru ochi, maiorule?

— Spune.

— Dacă aş avea o fată, eŭ ăsta care mĕ vezi Victurnien Sagot, îaşa ticălos cum sunt, nu 'i-aş da o d-lui de Vaunoise.

— Te temi!

— El e în stare să pape o ţară întreagă. O să sfirşească rĕŭ, să mĕ crezi!

— Hîm! hâm! se poate!

— Să lăsăm vorba asta. Nu vreaŭ să mĕ pun rĕŭ cu el. Este un client minunat!

— Am înţeles.

— Notarul s'ar supăra pe mine şi ar avea dreptate.

(Va urma).

de dînsul: „Lasă-ne în pace!... A maĭ vĕzut cineva aşa ceva?... E idiot, e dobitoc!....“ Insă el tot punea mâna pe câte un fir de pĕr de la câte una maĭ miloasă.

La Elysée-Montmartre, la Moulin-Rouge, la Casino de Paris, la Folies-Bergeres şi la Montagnes-Russes căpăta maĭ lesne: multe orizontale marĭ şi micĭ ofereaŭ bucuros câte un specimen din pĕrul lor luĭ Monistrol băiat de treabă, şi Monistrol îşĭ isprăvea campania în restaurantele de noaptea.

— Maĭ vreĭ încă un fir? propunea câte o încăpăţînată.

— Mulţumesc, domnişoară. Totdauna iaŭ un singur fir de la câte o femeie! rĕspundea onorabil vînătorul de fire de pĕr.

Gustav îndrăsni la început să ceară fire de pĕr de la damele din lumea luĭ în timpul câte unuĭ five o'clock saŭ a unuĭ bal: aristrocrate saŭ burgheze, rîzĕnd, îl miluiră; peurmă limbile rele îl expulsară din toate saloanele.

— Doamnă, dă'mĭ un fir de pĕr, te rog.

— Eştĭ nebun!

— Domnişoară, te rog?

— La Sfînta-Ana, domnule!

— La Charenton!

Cu toate acestea Monistrol înscria recoltele de peste zi şi de peste noapte şi se mîndrea că adunase şaizecĭ de miĭ şi nouĕ sute unsprezece fire de pĕr: încă cincĭ zecĭ de miĭ de fire şi perina umflată cu o sută zece miĭ noĕ sute unsprezece fire de pĕr (de la o sută zece miĭ noĕ sute unsprezece femeĭ deosebite) va fi gata ca el să'şĭ odihnească pe dênsa capul luĭ obosit.

Dupe cum oameniĭ săracĭ, dupe marginea mării, se mulţumesc cu saltele de buruienĭ de mare, dupe cum ţĕraniĭ îşĭ umplu saltelele cu frunze de porumb uscate, tot astfel Gustav dispreţuia perina de puf saŭ perina de pĕr de pisică şi voia o perină de pĕr de femeĭ!

O să zicețĭ dv. însă: pentru ce nu se ducea el la frizerĭ ca să ceară pĕr? Vezĭ că nu voia el aşa. Gustav atribuia o virtute pĕruluĭ zmuls de persoana în chestie şi de aceea publică în pagina a 4-a a ziarelor dupe bulevard, anunţul acesta:

Colector.—Orĭ căreĭ persoane de sex femeesc (de la 16 până la 40 de anĭ) care ar voi să'ĭ dea un fir de pĕr, baronul Gustav Monistrol, prea cunoscut, domiciliat în strada Capucines, făgădueşte 5 francĭ; însă cu condiţie că baronul va cumpĕra numaĭ acel fir de pĕr care 'ĭ va lipsi din colecţie şi ca pĕrul doamneĭ saŭ domnişoareĭ să fie autentic.

(Morală cumpĕtită.—Nimic de temut).

Insă parisieniĭ rîseră de dînsul, casa 'ĭ fu călcată de poliţia moravurilor, şi din pricina asta baronul de Monistrol fu silit să se expatrieze, să se ducă în Londra, în Amsterdam, în Veneţia, în Viena, în Constantinopol, în Petersburg, în Suedia şi în Norvegia. Dupe treĭ anĭ de călătoriĭ baronul se întoarse în Paris cu perina făcută cu pĕr de femeĭ.

Salut pe baronul Gustav! El doarme, vede în vis pe cele o sută zece miĭ de femeĭ pe carĭ nu le aŭ avut, dar carĭ toate i-aŭ dat ceva din ele; i se pare că toate femeile acestea vin să'l legene, să'l îmbete cu mîngâerile lor; el îşĭ zicea, ca filosof, că în viaţă totul este numaĭ aparenţe, iluziĭ, sofisme—că miile acestea de femeĭ aŭ să îmbĕtrînească, că şi el o să se ofilească, dar că pĕrul va rĕmâne tot pĕr!

Salut! de treĭ orĭ salut pe baronul Gustav! Nu cunosc alt om maĭ fericit... El doarme... El îngrijeşte perina damelor, o mîngăe, o niniresşte, o sĕrută cuĭ sfiala, cu pudoarea unuĭ ginere care 'şĭ iubeşte nevasta! Subt sĕrutarea luĭ firele de pĕr se lungesc, se ridic, se încolăcesc, parcă trăiesc şi că se înfioară. Gustav are voluptăţĭ necunoscute, ca şi cum fie-care fir de pĕr ar fi o femee şi ca şi cum ar fi lângă dînsul toate, viĭ, acele o sută zece miĭ noĕ sute unsprezece femeĭ drăgăstoase.

Inapoĭ Don Juan cu cele o mie şi treĭ ale tale! Trăiască Gustav!

Privițĭ, ascultațĭ! el doarme, visează, pe perina minunată;—doarme, visează, murmură:

— Aide, frumoasele mele!

I. S. Sp.

ULTIME INFORMATII

In consiliul de miniştri care a avut loc Sâmbăta seara s'e citit şi aprobat bugetul general pe exerciţiul vitor 1891—92

Consiliul sanitar superior a ţinut şedinţă sub preşedinţa d-luĭ general Manu Sâmbătă seara. când s'a discutat închiderea spiţărieĭ D-luĭ Roşu.

După câte aflăm, azĭ se vor da ordine severe autorităţilor respective ca ordinele Ministruluĭ de Interne să fie esecutat închizând imediat spiţeria de sub hotelul de Londra.

Comisiunea însărcinată cu verificarea planurilor nouelor palate ale Corpurilor legiuitoare se va compune din doĭ arhitecţĭ românĭ carĭ n'aŭ luat parte la concurs, din arhitectul care a clădit palatul legislativ din Paris, arhitectul care a clădit palatul Reichstaguluĭ din Berlin, preşedintele Senatuluĭ şi un senator, şi preşedintele Camereĭ şi un deputat.

După concurs, se va organiza şi o expoziţie în noul palat al Atheneuluĭ, unde se vor expune toate planurile propuse.

Ziarul *Adevĕrul* trimite felicitările sale D-luĭ Sandu Răşcanu, prefectul poliţieĭ de Iaşĭ şi preşedintele comitetuluĭ electoral, pentru reuşita sa la balotagiul ce a-vut loc ierĭ.

Acest genial prefect va rĕmânea legendar în analele alegerilor din Iaşĭ, genial căcĭ a ştiut să întrunească postul salariat de prefect cu postul onorific de preşedinte al comitetuluĭ electoral, fără a lovi în prescripţiunile legeĭ contra cumululuĭ.

Se ştie că la Piatra în judeţul Neamţu se decisese de către ministerul instrucţieĭ. crearea unuĭ Externat secundar de fete.

De ce oare nu s'a pus în aplicare această decisiune?

Gurile rele spun că crearea şcoaleĭ a rĕmas lucru baltă în urma stăruinţilor Prefectuluĭ, care nu voeşte să facă concurenţă pensionatuluĭ unuĭ membru noŭ ales în consiliul Comunal.

Aşa să fie?

Am dat ştirea dupĕ un ziar din Iaşĭ că un grop de 10,00„ leĭ pe adresa d-luĭ major Boerescu, ar fi dispărut de la poştă.

Faptul nu este exact, după cum afirmă *Uniunea*, D. major Boerescu avea la poştă un grop de 1,000 leĭ, din care a lipsit numaĭ o sută.

Se atribue unuĭ impiegat de la poştă, de unde aŭ fost trimişĭ aceştĭ banĭ, sustragerea celor 100 de leĭ.

Mâine, Marţĭ 12 Noembre, confratele nostru Dl. Dr. Aurel Mureşianu. direcrorul „*Gazeteĭ Transilvanieĭ*“, va fi liberat din închisoarea de la Cluşĭ.

Braşoveniĭ pregătesc o imposantă manifestaţie valorosuluĭ lor concetăţean.

Asară, în sala vechiuluĭ Atheneŭ, a avut loc întrunirea funcţionarilor comercialĭ, la care aŭ luat parte peste 2000 de persoane.

Aŭ vorbit d-niĭ: Al. Mureşianu, Moritz Wexler, Const. Mille şi A. I. Ciura. D-l Mureşianu arătând sprijinul ce a dat şi dă presa funcţionarilor comercialĭ, a fost întrerupt de strigăte de „Trăiască presa!“

La eşire, mulţimea întâlnind pe strada Luterană pe D. general Florescu şi pe Calea Victorieĭ pe D. Al. Marghiloman, ministrul lucrărilor publice î-a aclamat.

Manifestanţiĭ, în mare numĕr, s'aŭ dus până în grădina Sf. Gheorghe de unde s'aŭ retras în cea maĭ perfectă linişte.

Dăm acĭ o mică dar interesantă statistică a asiluluĭ de noapte din capitală, în care se vede numĕrul adăpostiţiior în timp de un an, adecă de la 5 Noembre 1889 şi până la 4 Noembre 1890:

Bărbaţĭ: 2631 românĭ, 11 francezĭ, 867 austriacĭ, 632 italienĭ, 485 israeliţĭ, 21 turcĭ; 465 germanĭ, 45 grecĭ, 9 elveţienĭ, 388 ungurĭ, 93 bulgarĭ, 73 sêrbĭ. Total 5721 bărbaţĭ.

Femeĭ, 14 românce, 21 austriace, 15 unguroaice; total 50.

Cu toate tăgăduirile foilor de peste munţĭ, legătura între drumurile de fer române şi cele ungare tot se va face.

Comisiunea însărcinată cu studiarea traseuluĭ liniilor de joncţiune e pusă sub direcţiunea d-luĭ inginer Saligny, iar liniile vor fi: una la Turnu-Roş, pe Olt, şi alta la Palanca (judeţul Bacăŭ) pe Trotuş.

Imediat ce comisiunea se va pronunţa, consiliul de miniştri va fi sesizat şi se vor numi delegaţĭ pentru încheiarea uneĭ convenţiunĭ relative la aceste joncţiunĭ cu Austro-Ungaria.

Mâine Marţĭ se va ţine un consiliŭ de miniştri la Palat, subt preşedinţa M. S. Regeluĭ.

Erĭ a avut loc un consiliŭ de miniştri la ministerul de interne, în care s'a redigiat Mesagiul de deschidere a Corpurilor legiutoare.

După cum am anunţate, minentul profesor universitar, d-nul Dr. Asaky, a plecat a seară cu trenul expres la Berlin, trimis în misie pe lângă D-rul Koch de către Eforia Spitalelor civile.

Erĭ pe la orele 12, pe când o copiliţă se juca în curtea pietrărieĭ din strada sfîntu Ionică, o piatră de mormînt a căzut peste ea. Copila a fost transportată la spital într'o stare disperată.

Facem cunoscut tuturor acelora carĭ ne scriŭ relativ la ziarul umoristic „Tocila“, că n'avem nicĭ un fel de relaţiunĭ cu redacţiunea şi administraţia aceluĭ ziar şi prin urmare, toţĭ carĭ aŭ daraverĭ cu el, să se adreseze strada Arculuĭ No 15.

Serviciul apelor în capitală a început a funcţiona de erĭ.

Preţul cerealelor pe piaţa Brăila în ziua de 10 Noembre.

Grâŭ,	de libre	55	leĭ	11	hect.
„	„	56¼	„	11,50	„
„	„	58	„	12,25	„
Orz	„	43½	„	6,70	„
„	„	45½	„	6,95	„
„	„	49½	„	7,85	„
Porumb,	„	55¾	„	6,75	„
„	„	59¼	„	8,25	„
„	„	63	„	8,80	„

Cereale în deposit:

Grâŭ,	564300	hectolitri
Secară,	6,700	„
Porumb,	62100	„
Orz,	101400	

Sâmbătă seara, colaboratorul nostru *Badea Pletea* a plecat în afacerĭ familiare la Bacăŭ, de unde ne va trimete în curând o cronică în versurĭ.

Erĭ seara a avut loc logodna d-reĭ Polixenia G. Iorgulescu cu d. Radu Stroescu, comerciant din Giurgiu.

Iĭ felicităm.

TEATRE-CONCERTE

Sala Băilor Eforieĭ.— Joĭ 15 Noembrie 1890, reprezentaţie extra-ordinară organizată de profesorul Anton Kneisel. **O mare încurcătură** comedie într'un act din italieneşte. Concert esecutat de A. Kneisel, d. G. Moceanu va dansa dansul mateloţilor împreună cu eleviĭ d-lor Moceanu şi Velescu. D. St. Haynal va cânta câte-va romanţe din complesenţă. a) *Mendelsohn*. romantă. b) Romanţe române. **Comoara luĭ Ştefan-cel-Mare** comedie intr'un act cu cântece naţionale, de V. Alexandri. D. G. Moceanu dansurĭ naţionale.

Inceputul la orele 9 şi jumătate.

Preţurie: Baignoire, 20 leĭ; Loje rangu I, 15 leĭ; Loje rang. II. 10 leĭ; Stal I, 3 leĭ; Stal II, 2 leĭ; Stal III, 1 leŭ.

Biletele se găsesc la şoala de muzică a d-luĭ Kneisel Str. Nouă No. 1.

Teatru Naţional, astă-seară Sâmbătă 12 curent *Fatiniţa*, operetă.

Colosul Opler, în fie-care seară reprezentaţiĭ variate.

Articoscopu plastic, casa Şteiner str. Academieĭ: *America*. De vĕzut în fiecare zi de la 10 ore dimineaţa până la 10 ore seara.

Inserţiunĭ

Domnule redactor,

Ziarul *Resboiul vechiŭ* cu dată de 27 Octombre a. c., publică un articol intitulat *Un Licinscky în plasa Sabaru*. Autorul acestuĭ articol, orbit de pasiunea rĕsbunăreĭ, fără a avea cel maĭ mic motiv, nu calomniază cel puţin pe persoana căreia zilnic întinde nişte curse infame spre a'şĭ ajunge scopul, dar implică în această afacere şi persoane de care nimenĭ nu poate tăgădui că prin lealitatea onestitatea şi capacitatea lor intelectuală, aŭ putut dobândĭ stima tuturor carĭ îĭ aŭ cunoscut.

Să nu crează adevĕratul autor al numituluĭ articol că, saŭ ca partizan al persoaneĭ atacate saŭ ca om al caseĭ sale, voesc a lua apărarea, dar ca iubitor al adevĕruluĭ doresc a face cunoscut onor. public prostia şi mişelia acestuĭ individ care se ascunde sub scutul responsabilităţeĭ redacţiuneĭ zisuluĭ ziar. Că d. V. Constandinidi a fost implicat în procesul menţionat în acel articol şi condamnat de onor. curte de juraţĭ la despăgubirĭ, a fost, fiind-că s'aŭ presintat ca martorĭ oamenĭ de acelaş caracter ca şi al calomniatoruluĭ de astă-zĭ, oamenĭ fără mustrare de cuget şi carĭ spre a'şĭ ajunge scopul s'aŭ făcut şi sperjurĭ. Să 'mĭ spună onorabilul autor al aceluĭ articol dacă şi în ziua de astă-zĭ nu se condamnă persoane cu totul inocente pe basa mărturisirilor mincinoase ale unor mârşavĭ. In ceea ce priveşte toate celelalte imputate d-luĭ V. Constandinidi nu sunt de cât nişte calomniĭ infame, isvor uneĭ ure personale.

Desfid dar pe adevĕratul autor al aceluĭ articol a ne arăta veracitatea cuvintelor sale prin probe, căcĭ în cas contrariŭ osebit că este un infam calomniator maĭ are şi calitatea de a fi un laş din ceĭ maĭ nemernicĭ.

Sperând domnule Redactor că veţĭ bine-voĭ a da ospitalitatea acestor câte-va rândurĭ în stimabilul d-voastră ziar, vĕ rog a primi anticipat mulţumirile mele precum şi osebita mea stimă şi consideraţiune.

A. M. Scarritze.

CITIŢI Anunţul „Blănărieĭ Americane“. din pag. IV.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.